

GARDEN
PLACE
HOUSE - PLACE - GIVE - GARDEN - HOUSE - PLACE - GIVE - GARDEN - HOUSE - PLACE - GIVE - GARDEN - HOUSE
HOUSE - PLACE - GIVE - GARDEN - HOUSE - PLACE - GIVE - GARDEN - HOUSE - PLACE - GIVE - GARDEN - HOUSE

few words on a screen, written down in a certain room at a certain time. Simple sentences being a part of a tale, fluid and clear as water.

The story starts with a Black Chicken rising to the surface on an empty wasteland in the city. A glamorous creation, a golden/green shine and a smooth way of moving around. A chicken seen by few but loved by many, she activated some unknown magic and the dead field started to feel alive again.

WE NEEDED A SHELTER FOR THE CHICKEN, A FARM, AND A WOODEN HOUSE!

We crossed the river Schelde and found a house, a gift with love, belief in creation!

The wooden garden house got dismantled, every single part was numbered and organized from left to right. We left some jam and pickled chilli on the doorstep as an exchange. On the way back from the fruitful journey we found out that the city has other plans for the chicken's field. "Concrete towers stuffed with cars, metal spikes around loud siren horns".

No place for a chicken neither for the garden house.

In search of a new place to build up our house we got a temporary spot behind a 17th century Art Academy in Antwerp. We made a deal to build up the house, cut it in four pieces and set it on wheels to drive away towards new adventures!

During five months we worked on the house and the story started to grow, more people started to join the collective work.

THE AVANT-GARDEN-HOUSE WAS BORN!

During the 24/h drawing marathon of the academy the house opened its doors for the first time. Filled up with jumping creatures that danced and jammed along for a long day and night.

Next day the house rolled into the city pushed by brave humans and garden-house supporters in the middle of an Antwerpian storm. Having as a destination an event about diversity of mother language in our city. Poets in different languages, potato pancakes and cold hands came together.

The house came back to the Academy to rest. It was then when the world shifted, hit by a virus and the rest of the story you all know. We had to pause our physical gathering-events/samenscholings.

"DESTINY" created a meeting between us and De Kompaan vzw, which got permission from the city to turn the wasteland into a gardening area where there is, after all, space for one chicken (perhaps even more than one) and also for a certain Avant Garden House.

Accepted with open arms the Avant Garden House found a garden (which one could consider its natural habitat), where it could kick off its wheels and rest its weary wood.

To celebrate and welcome the house into its

new environment in the Kompaan garden (Turnhoutsebaan 394, 2140, Antwerp) we invited several persons that were already somehow related to the garden-house.

The ways the collaborators respond to our invitation and welcome the garden house in its place were diverse : a breakfast with eggs and 3d printed chicken, a recipe, advice, a fire surrounded by city creatures and archetypes, a birthday wish, etc. These contributions have been collected and documented in this publication.

THANKS AND
LOVE TO
EVERYONE
THAT HAS
TAKEN PART
AND KEEPS ON
FILLING THE
GARDEN HOUSE
WITH STORIES

INDEX

* Ben Van Bulck p.7

† Niki Poppelaer p.9

~

Erin Helsen

p.11

p.13

* Marie Paternoster
& Maxine Paternoster

p.15

§

Smile Zinecker

p.17

Frederik Stees

p.19

© Kevin Pauwels

p.21

⊕

p.23

Donark Klaes

p.27

♀ Lucile Hamelaer

p.25

* Mathias Glinckespoor

*

Raphaëla Lenseigne

p.29

*

Marleen Bosmans

p.31

⊙

Carl Ceppell

p.33

⊙

J. Krissel

p.35

⊕

AG Vespa

p.37

Re: GEEF - TUIN - HUIS - PLAATS - special invitation for participation

From Ben Van Bulck on 2021-04-10 14:50

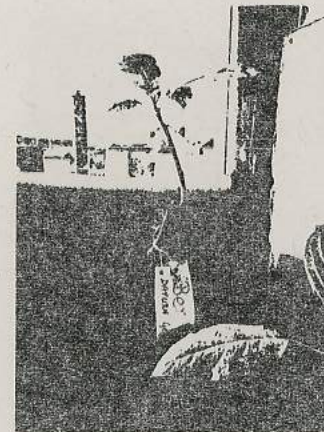
 Details Plain text

Hey

I'm here to help, so holla at me when you can use a hand.

Hugs and kisses!

Ben

* Ben Van Bulck

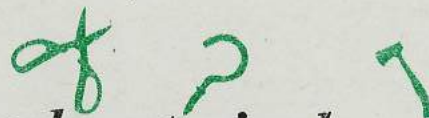
Een tuinhuis

Een villa!

Een plek voor werkmateriaal

Een schuilplaats voor de regen

Een 'huiselijk' gevoel

Een dak dat regenwater opvangt

Een plaats voor ontmoetingen

Kwam naar Borgerhout voor

Meer verbondenheid binnen een buurt

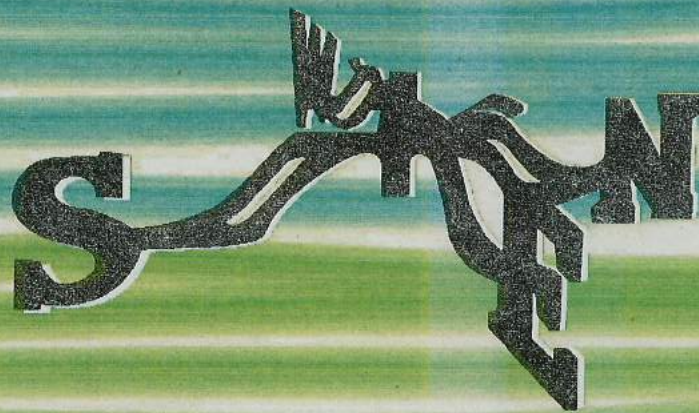
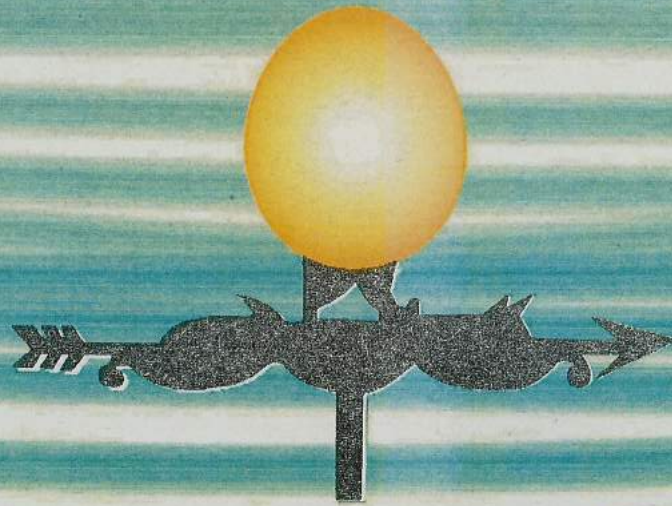
Meer groen in de stad

Meer ruimte om samen iets te bouwen

Een tuinhuis vol kiemen!

eggs with leggs blow in different directions

Vervoeren van vierels* in vier vlotte stappen

Algemene aanpak en alternatieven in geval van miscalculatie, alsook verdacht specifiek advies voor verschillende deelnemers van de onderneming.

**een vierde van een gevierendeeld voorwerp*

Stap 1 van 4

Voorzie een voorwerp om te vierendelen, liefst iets van behoorlijke grootte zodat deze na vierending nog goed waarneembaar is voor alle aanwezigen. In dit geval gaan we voor een hut. Vierendeel bij voorkeur op voorhand.

Stap 2 van 4

Kies daarna voor een glamoureuze vorm van verplaatsing om daarmee de aandacht te vestigen op uw gedurfde onderneming. Een stoet of parade valt altijd goed in de smaak.

In geval van globale pandemie die de openbare samenleving kreupel legt en is een parade per extensie onmogelijk. Geef in dat geval uw grootste plannen op en maak de meer verstandige beslissing om een verhuiswagen te huren.

Stap 3 van 4

Na u de meer verstandige beslissing heeft genomen een verhuiswagen te huren rest nog het kiezen van de correcte wagen. Laat de afmetingen van de te vervoeren vierels doorslaggevend zijn in uw beslissing.

Als die verstandigheid u toch ontbreekt is het bedachtzaam voor de zekerheid afbraakmateriaal te voorzien om desnoods uw vierels naar vijfels om te zetten. Als die bedachtzaamheid u alsook ontbreekt kan een vijl en een welgemikte trap mogelijk voor matige vooruitgang zorgen.

Pro tip:

Is een vijl onvoldoende om het pakket passend te maken? Let dan goed op, uitsteeksels vormen mogelijk een gevaar voor het publieke welzijn op de openbare weg. Voorzie hiervoor politiebegeleiding.

Slaagt u er niet in politiebegeleiding te verzorgen? Tracht de politie ten allen tijde te vermijden. Logica dicteert dat grote kruispunten en hoofdwegen in dat geval best omzeild worden, al is het omzeilen van logica zelf tijdens zulke gelegenheid bij tijd ook logisch. Probeer hieromtrent een weloverwogen inschatting te maken.

Stap 4 van 4

Kies met voorzorg een gepaste bestemming uit, liefst zonder oprijlaan of enige parkeerruimte, bij voorkeur op de drukste weg van 't Stad. Zo kan u zoveel mogelijk van de openbare weg, fiets- en voetpaden blokkeren met uw verhuiswagen en uitsteeksel waardoor u door het lamleggen van de openbare orde een groter publiek afdwingt voor het schouwspel.

Tips voor de passagier:

- a. U bent niet chauffeur maar het miezerige weer heeft een aanslag gedaan op uw eens droge, warme sokken. Problematisch op zijn minst. Tracht de bestuurder te overtuigen dat uw woonst op de route ligt. Als dit moeilijk gaat kan u hen wijsmaken dat u mogelijks het broodnodige afbraakmateriaal in uw kelder heeft liggen want laten we eerlijk zijn, met een vijl geraakt u niet ver. Wissel tijdens de tussenstop naar gepast schoeisel en spendeer de rest van de dag verheugd ondanks het aanhoudende gebrek aan het nodige afbraakmateriaal.

Tips voor de eigenaar:

- z. Bemerkt u als eigenaar van het kot een illegale bewoner? U wilt niet harteloos lijken en deze persoon zomaar zijn dak ontnemen. Ga daarom aan de slag in de lokale daklozenopvang. Semantisch gezien verzorgd u nog steeds onderdak voor behoeftige personen dus kan men u niets verwijten.

*Pour mes amies du Samenschool,
je vous offre: mon anniversaire !!!*

ching

* Madina Schauer

In mid-May the Garden House became a home for the city's invisible creatures, those that lived in little nests around the place, by the river, where their mother, the Black Chicken, had laid her eggs. Now that they found this new home, away from the rising tides of the river, they will move in and bring their old nests' branches. They'll burn them in their garden of Eden, of Eten, so that the black chicken's soul can rest on the rooftop of the Garden House.

Half mei werd het Garden House een thuis voor de onzichtbare wezens van de stad, die in kleine nesten leefden rond de stad, bij de rivier, waar hun moeder, de zwarte kip, haar eieren had gelegd. Nu ze dit nieuwe huis hebben gevonden, weg van de stijgende getijden van de rivier, zullen ze naar binnen trekken en de takken van hun oude nesten meenemen. Ze zullen ze verbranden in hun tuin van Eden, van Eten, zodat de ziel van de zwarte kip tot rust kan komen op het dak van het Tuinhuis.

After the storm Denis

Snapte? Het ontstaan, omdat er een huis staat dat vergeten is.
 Een, een, hmm eumhhh een vluchtige gedachte die geen concrete doeleinden ambieerde.
 De middelen van een gepekelde paprika hebben en een beetje wilskracht.
 Das een epiloog eh, het slaat op niets op het moment.
 Een huis dat ontstaat, bestaat of vergeten is?

Van zoiets abstract dat ergens, nergens beland op een achterkoer van de Academie. De vergeten hoek is ook een mooie benaming. Ik wist niet wat het ging zijn. Ik dacht: jij hebt een muur in een huis, dat gaan wij in twee zagen. Het waren wel allemaal plankes met tand en groef dat je in een klikt. Dus mijn gedachte om dat door te zagen zag ik zo: Riggediggggediggggggeeeegiiiii en het stort in elkaar als een kaartenhuisje. Toen dacht ik oké, wij gaan het eerst in vier delen moeten stabiliseren. De uitdaging... Tis gewoon zoiets van, voor mij als ge van nul begint met iets dat niet bestaat en gij wilt er iets concreet van maken en gij begot niet weet hoe en wat, er is geen ervaring voor zoiets (als je een trap gaat maken hebben alle 7 parketteurs hun mening van het moet zus en zo en dat geloof ik) tuurlijk is de regelgeving van de stiel heel belangrijk, om iets te maken, een huis bouwen! Dat moet goed ineen zitten. Jaaa, dat zijn stielmannen eh. Daar kan je niet mee lullen, maar zoiets van hier is een hoop bakstenen en jij krijgt een klodder mortel en maakt er het beste van! dat spreekt mij aan! En hoe chaotischer hoe beter! En als je voor u ziet van jaa... een half doordacht idee van wij gaan een huis maken, maar hoe en wa... want toen was da concept van de wielen er nog niet, misschien wel ergens in de achterhoofd maar nog niet echt aan de orde. Concreet, voor iemand die met techniek bezig is, CONCREET, krijg ik een hoop planken die met lege fietsbanden bijeen waren..... gebonden? op een plein. Vier mensen die ook zo, net zoals mij, okee, laten wij eraan beginnen. En dat was genoeg voor mij om geïnspireerd en gemotiveerd te raken omdat, dan vertrek je van een nul basis, iedereen! En dan zedde gewoon..... enigste dat je dan hebt, aan u technische kennis? niet veel. Volgens de arm der wet, volgens de stiel, de manier.... jij gebruikt dat soort cement, dat soort nagels, neen voor een huis te zetten moet je het zo doen! Neen! daar ging het niet om. Dat huis! dat moest gezet worden, maar dat was het niet, dat was een beginstadium. Oke dus de planken zelf waren verduurd en bijeen geklemt met een tube en dat was al geweldig, dat vond ik geweldig. En van daar was dat natuurlijk, ja wij gaan een frame moeten maken eerst en dat bouwen, zo kwamen wij onze eerste mankementen tegen heheh, en dan jaa hmmm euh. Het idee om het op wielen te zetten was voor mij een extra uitdaging. Had ik dat van het begin gehoord, van wij gaan een platform maken waar dat huis op moet gemaakt worden, en dat platform gaat in vier moeten kunnen had ik daar mee begonnen. Dat zijn de afmetingen, oppervlaktes, dimensies van dat huis, wij maken een platform, misschien zelfs een beetje groter, waarin ons huis op kan staan en dat wij dat op voorhand kunnen delen. Volgens dat principe... maar het feit dat wij het eerst hebben moeten opbouwen met die plankes terug, en dat wij op die moment, bij het opbouwen dat ik besef: voor dit in vier stukken te doen moeten wij aparte vier balken, een frame moeten maken, en dat moet weer in verstek gezaagd worden, dus ja langs binnen eh. En dat was allemaal, dat is... dat staat in geen enkele boek beschreven! Weet je wel, de verschillende manieren om het te bekijken waren op momenten meer als goud waard! De som is groter dan de delen! ja en dat motiveert wel... het dak was op zich ook weer een uitdaging met de folies en het waterdicht maken en de hoe en de wa, plastic en een parachute misschien? of gaan wij er een paraplu boven hangen? Met een spannend oog, naar gaan kijken, in de achtertuinje dat beoedeld was met doeken...hehe en schamele hekjes, bedorven door het zicht van marginalen die iets probeerde te bouwen uit plankjes. En de Luc die kwam cheerleaden van de technische dienst. En Martine te schipperen, politiek eh! Uiteindelijk kreeg zij de klachten en probeerde daar maar het beste van te maken. En dan dat feestje daar eh? Da huis zat goed vol, en de sfeer die nauwelijks anders was als je van het huisje naar de academie liep. En de muziek dat werd gespeeld, en de academie dat kwam met uitdrogingsverschijnselen. Dan zag je het huizeke zo DuNg duNg dUng BounCe, het werd dan wel getolereerd op de parking. De parking paprika! Op de avond van de academie daar, vond ik ook een leuk moment. Ik had er veel interactie gezien, ik zat op een stoeltje, iedereen dat er aan gewerkt had en iedereen was blij en aan het feesten en al die groeps gesprekken! En dan na de eerste berg te hebben beklommen terug in de garage gestoken. En die daklozen erin. Da verhaal dat loopt nog eh, er moet niet alles in beschreven zijn eh. Weet je wat grappig is, met dat huis zo open te kloppen krijg je zo beetje een kermisattractie gevoel. The house of madness! Of iets met die gepekelde paprika! Observatie van iets, het is maar een deel van iets groters, van een hoedschap, das moeilijk uit te leggen. Hoe minder middelen dat iemand heeft om iets te maken, hoe meer inventiviteit en motivatie als mens dat je krijgt om er iets van te maken, en dat is hetgene wat ons als mens maakt, het zij als kunstenaar.... de uitdaging met hetgene dat je rond u hebt, om het vast te pakken en er iets mee te maken. In de dag van vandaag gaat het niet zomaar. Jij krijgt een boek vol wetgevingen en.... ge kunt er niet het beste van maken... dat zijn wij als mens verloren en dat is een kunst opzich. Die inventiviteit, ik ambieert het nog altijd, en als er volgende maand iemand zegt ik wil een circustent maken met een stukje stof dat ik heb liggen en naald en draad, en ik weet niet of het zal lukken en ik weet niet hoe ik eraan moet beginne, er is ook niet genoeg volk dat mij direct erin volgt want het idee is eigenlijk nog niet echt vastgezet (heel belangrijk). Ik heb ook geen vast draaiboek, eh? Ik ga zelf halverwege niet weten wat er gaat gebeuren eh? Ja... er zijn mensen die dan afhaken omdat die geïntimideerd zijn en misschien ook niet direct vertrouwen op hun kunnen en kennen. Ik denk dat zo van die projecten, en dan voornamelijk bij jongere mensen veel zouden kunnen losmaken! Over hun eigen! Puur op jezelf aangewezen zijn dat is niet meer van die tijden eh, met internet en micromanagement en overheid tegenwoordig, gij leert gewoon niet eh. Hier heb je vijf planken, maak een kiekekot! ja, dat is wat je hebt! Tien nagels en vijf planken. Ik kan wel geloven dat je wel motivatie kunt vinden in dingens, die je voorheen niet had. Maak een kiekekot, hier is een bouwplan van de Ikea, daar zit niemand op te wachten. En dat is een beetje zo eh. En ik dat aspect denk ik dat de eerste introductie van het huis "een interactieve" huis was. Omdat, als je op de academie komt met al de verschillende afdelingen, is er een duidelijke muur tussen jou en de kunst die aan u gegeven wordt. Jij kunt op afstand zeer zeker alles aanschouwen, hetgeen dat interactief was, was permanent. In da huisje zag ik veel mensen in een hoekje zitten giechelen en spelen op trommels! Die kruipen erin! Zonder een reden! Neen! gewoon om deel uit te maken van da... daaa... dat gegeven. En dat is het grote verschil! Als je in de academie binnen zat stond de kunst eigenlijk buiten. Dan ging je naar buiten om het "buiten-huis" te betreden binnen in de kunst! en dat was het verschil dat ik tof vond. En de psychologische dingen die er rond dwaalde omdat het ook precies een appendix was van de academie. Hehe het gaat er niet om techniek, er staat nergens in een boekje beschreven hoe je een tuinhuis in vier moet delen en zet het op wielen! Dus vergeet over het zou beter zus of zo kunnen. Er is geen handleiding ervan.

© Kavin Pauwels

the year 2018. i wonder about my way.. looking true windows, shopping with my eyes., i passed one of the hundred butchers and bakeries., at Handelstraat., and than an old pharmacy., whit a note on the door open jam session., by lucht verfrisser., Linn Gerrits., if i looked better I saw an old amp standing and the door seemed to open from it self. a beginning of a new friendship., i got offered a drink thee- cara/ or a koffie

i set my self up in a corner listening and watching what in heavens name is going on here... i thought to myself. after a few minutes i got handed a guitar witch was slightly in tune or maybe not..

to sketch a view of what happend., well., male female, musician artist figure native and. former where communicating on a beat of life. ... screaming shouting bashing hitting. al obstacles in the room. ... i decided than and there i would join the madness witch was actually also pretty calming.,

they did this once a month. ... i got asked to form a group now still going under the name "werkloos" un employed. because you know art is not seen as a job in this society.

from there on the connection grew., we made punk/dance/ improvisation jams., and i understood the concept., to create a safe space. to make a stranger as a friend into your house., which could be his.,

i met peoples work places., and saw their executions. this was a living "avant gard" community in antwerp., i didn't know that even existed here., people thinking out of the box? in group? kind of organised. ? at this point I came across the samenschool. where we had little gatherings., freedomational events., whit residencies over the world.,

Adam galesh guided me trough these places., he had this bench on wheels., its like the pre version of the bigger house., with the same concept., we felt it was difficult to let strangers immerse with your home.,

We tried to get out in the world. to create a lil happening out of the blue.,

the wheeling bench was used in parks and streets for kids and grown ups. at one point we went playing in the rain and got stranded under a bridge., till late in the night the cops came to throw us out in silence.,

may society once more gather together as a unit., unite be one we as a people be come one., as multiple personas.,,

we learned how fragile a moment can really be.,,

well this bench worked perfectly but we tried to think bigger. and some how some way this townhouse came on the radar. we had time energie and workspace so we enlarged the concept. be free. feel save. get out . act weird .. some how that got integrated., and have fun .. get to know one an other and don't judge for you don't know whats going on in ones imagination. few months they worked and i watched holding the coffee thinking what are they actually doing ? ...

next up was a full nighter "drawing marathon" 24 hours of student making portraits., we didn't really plan on drawing so much., more on being the one who is in the picture if you know what i mean., the house was fully packed jumping up and down using the floor as a trampoline., ore diving board., rapid flows of the mic and bouncing the djembe., whit a golden hour of Zino Moons on zijn techno set. at 4.54. in the morning i called it a night and the house., kept on going pretty hard., till very body was a sleep., i heard they slept on its floors., as they sobered up from the night.,

the next weekend was a cultural gathering at Borgerhouts districts huis and we planned to move there. the first big move on wheels. care fully planned it when smooth., we arrived early., had a amusing time., blending whit the food stals storytellers and public speakers., then on our way home i was surprised by a car that came at us. we had to make twist, a sudden angle .. one of the wheels shifted of., we where stranded., trying to fix what was out of our hands., we could not., by our selfs fix this thing. so we had to go up and down to get tools., and

this was the beginning of a hopefully bigger adventure., winter came., the cold swept in., and covid concurred our fears., you might think this is it .. but our house became someones home., as i would say welcome to the home less dude., who crossed in the abandoned cabin. he kept it well casual clean., he brought furniture and filled the place up whit as we call it "zwerfbladjes" (cigarette papers.) bye the time we had discovered he had been living their he was long gone., we closed the doors up again and made sure our live would not vanish.,

we knew we had to find a new home for our garden house., which we have here now., whit love and than towards de Kompaan. we happened to find a small piece of land around the corner of de

Samenschool., on the end of de turnhoutsbaan., across the gas station. ... we had to move it half way., we realised its not allowed to gather with people and we needed a team for the travel. we had to rent., and spend., extend our arm., and ask for a hand out to be allowed to move our home whit a truck., a transporter., in witch it almost didn't even fit.,

well as we wept and struggled all parts arrived in glory and our mission was once again a succes., we had met new friends on the way., and we knew that when the police calls you to make sure your not samenschooling., you better listen and rent a van instead.,

* Meshias Qlnackspoor

We kochten het huis en kregen de tuin met het tuinhuisje erbij. "Liefelijk huisje", dachten we, maar allengs raakte het tuinhuisje uit balans. De onderste planken begonnen het te begeven waardoor het onderkomen enigszins wiebelig werd en als een pasgeboren reekalfje overeind probeerde te blijven. We peilden vanachter het raam hoe lang dit zo zonder ingrepen kon blijven duren. En het dak, begon dat ook niet te hellen? En de deur? Had die altijd zo geklemd? De hulproepen werden er bij geroepen en met vereende krachten werd het fundament door vader en zoon versterkt, gestut en vastgesjord. "Dit tuinhuisje kan nog een hele tijd mee".

Echter, de twijfel knaagde aan ons hart en aan de planken. Hoeveel winters kon dit zomerhuisje aan? En hoe overleef je op een wankel fundament? We hakten de knoop door: een nieuw huisje moest er komen!

De buurvrouw kwam met een suggestie: ze had op internet gelezen dat een groep studenten van de kunstacademie op zoek was naar een tuinhuis. "Zo krijgt jullie tuinhuis een creatieve herbestemming". We legden contact, maakten afspraken en op een goeie dag stonden er vier studenten in de tuin. Het huisje werd bekeken, gemeten, ingeschat, beklopt, bepoteld en uiteindelijk bewonderd. "Dit is wat we zoeken!" En toen gingen ze aan de slag. Het hele huisje werd vakkundig ontmanteld. Alle planken kregen een label, de dakbedekking werd volgens plan opgerold, de deur werd op een fietskar geladen. We hoorden Zuid -en Noord-Nederlandse klanken, Italiaans en Pools maar van een spraakverwarring was geen sprake. Geduldig en doelgericht namen ze het hele tuinhuis van ons over.

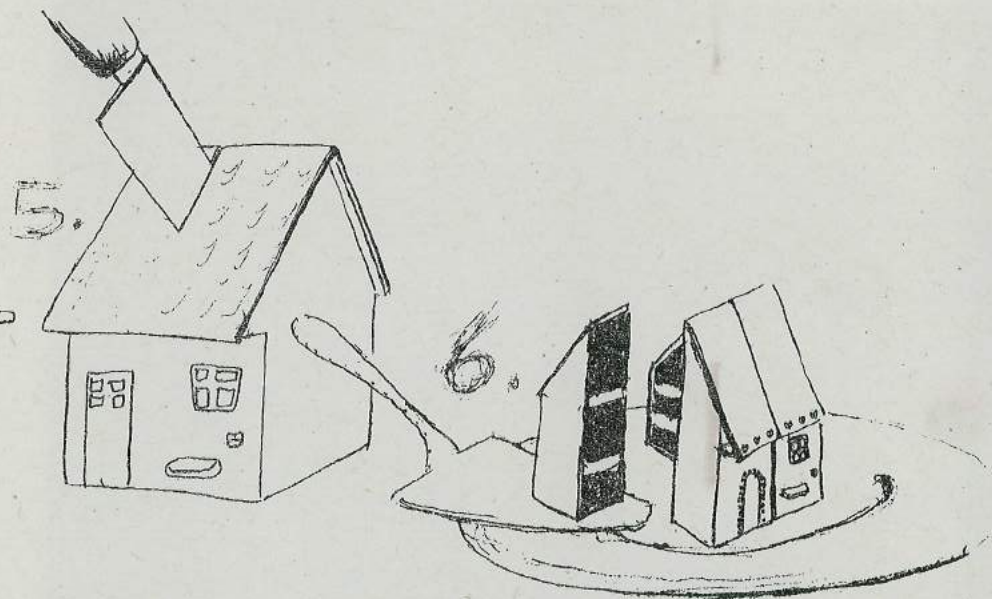
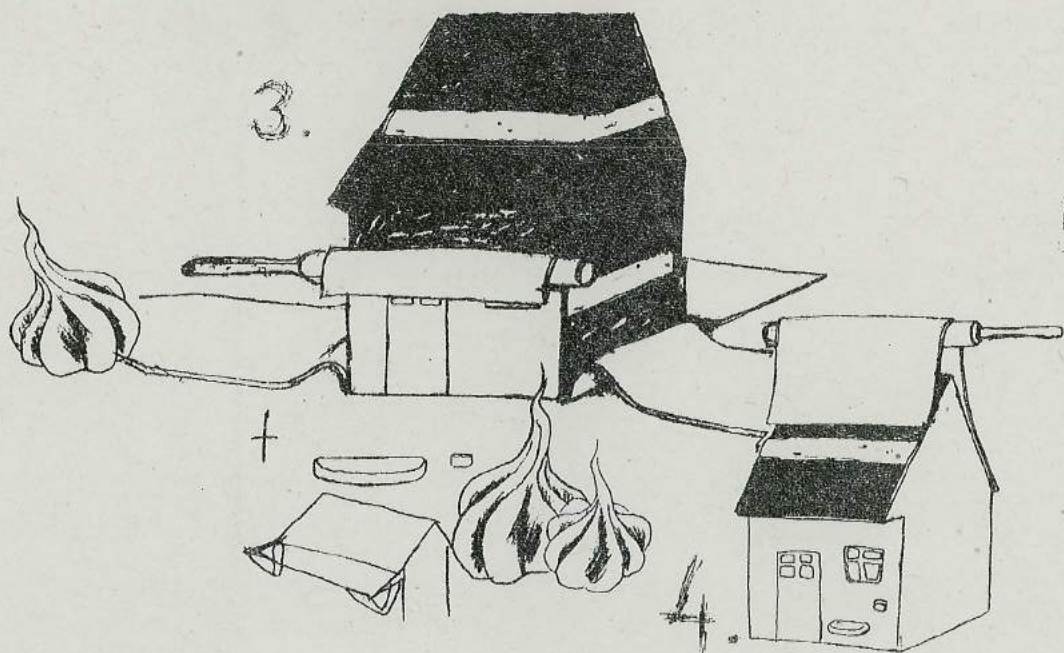
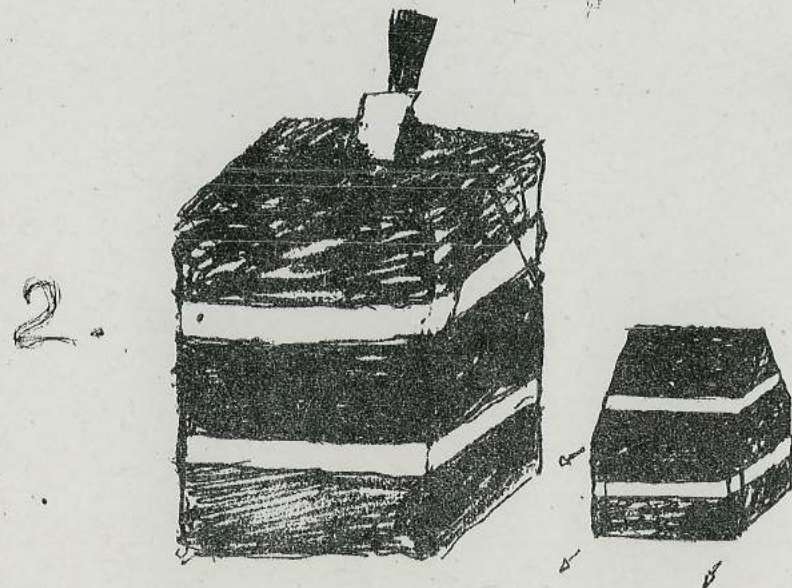
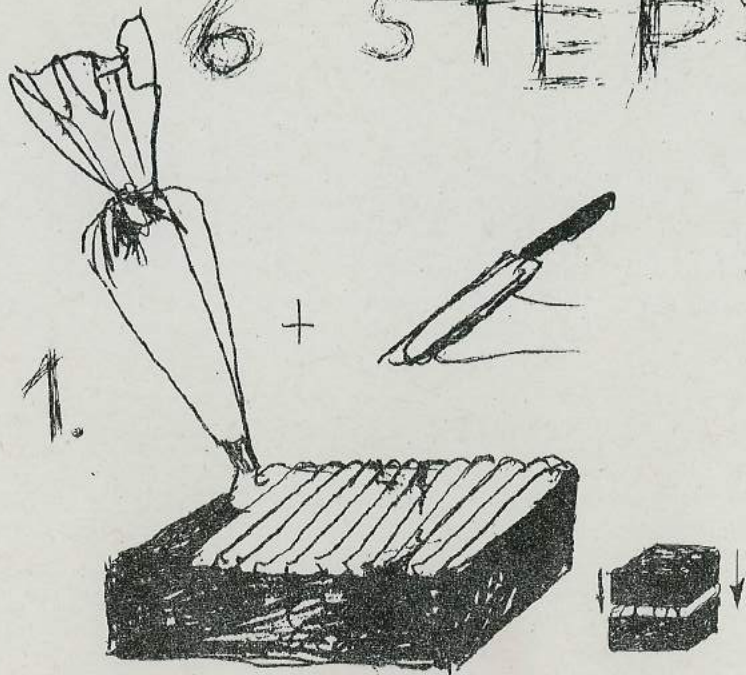
Het tuinhuis begon aan een reis langs verschillende adressen en stopplaatsen en overal werden mensen welkom geheten om met elkaar in gesprek te gaan, elkaar te vinden, gedachten en gevoelens uit te wisselen. Onder het vernieuwde dak was het voor iedereen goed en veilig toeven. Het zomerhuisje genoot...

Wij hebben ook genoten van de fijne contacten met de organisatoren en we zijn telkens blij verrast als we vernemen welke plannen en nieuwe ideeën er nu weer aan zitten te komen.

Doe zo verder, de wereld heeft jullie verbinding hard nodig!

Lucile Hemelaer

6 STEPS SAME PIE

Met een handvol enthousiastelingen staken we de eerste schop in de grond.

De Turnhoutsebaan, een braakliggend terrein, volgrijd met vooral brandnetels, en hier en daar een verloren aardpeer.

toen droeg Samenschool een prachtig tuinhuis naar de tuin.

En

En dus was er een plek.

Een plek voor babbels, koekskes, koffie en gezelligheid.

De groep groeit snel. Het terrein verandert snel. De brandnetels blijven welig tieren.

Bij het tuinhuis kwam al gauw een tuinbank.

inspireren de kok en het receptje erbij.

- De vinders vinden er voedsel, brandnetelgier voedt de planten, brandnetels
- saus (4 personen)
 - vega
 - bereiden ± 20 min.
 - 3-4 el broodkruim van oud brood*
 - 100 g jonge brandneteltoppen
 - leen flinke hand vol, pluk ze met handschoenen aan!
 - 50 g oude cheddar of Hollandse oude kaas, geraspt
 - 1 teen knoflook, geraspt
 - sap van 1 citroen
 - ± 150 ml koolzaadolie (dat is écht lers!) of olijfolie

Handmade wooden tool for weaving

© J. K. Rissis

Beste,

Hierbij ons voorstel.

Project proposal: We do It!

The project proposes the construction of a temporary social space on the abandoned terrain.

Located on the corner of Turnhoutsebaan and Stenenbrug, together with the replanting/reshaping of the terrain into a more accessible 'meadow'.

The social space, 1 or 2 wooden structures, would serve to organize activities such as volkskeuken, workshops, music, street performances and other. The Samenschool will organise 1-2 monthly activities, leaving space for neighbours. The Samenschool and together with external collectives (like de Beck, Ecokot, Samen Eten en Lukoil). Artistic and academic researchers (Academie, UA) are involved.

The goal of the project is the creation of more public, gathering space for humans, plants and animals with a beautiful part of nature.

What?

>In a first phase, the building of the structure, making a shelter with collected and recycled materials and the construction of a traditional oven. The project will be publicized to make the neighbours aware and encourage participation.

>Organization of activities and weekly/biweekly meetings in the terrain. We strive to pay the performers and cooks for their work.

When?

>The buildup and the reshaping of the plants would take place from the start of October until the end of November. After that the wooden constructions can be used as a workspace, and small events until the weather allows for outside activities.

>How long would the buildup take us/ how long before the space is functional?

Who for?

>The public target is the neighbours/ people from the area. We feel the urge to gather and allow for interactions that go outside of the bounds of regular public space for a more meaningful sharing of a living space.

What is Samenschool?

>A place and a collective dedicated to the organization of social and artistic projects in the Borgerhout, such as a volkskeuken, circus activities, a weggeefwinkel and a library accessible to everyone. The Samenschool is also an international artist residency space

Lieve groeten,
Samenschool

X

----- Forwarded message -----

Van: Tjorven Van Den Broeck <tjorven.vandenbroeck@sntwerpen.be>

Date: di 22 okt. 2019 12:52

Subject: RE: Project voorstel Samenschool

To: Adam Galach <adampolska1925@gmail.com>

Beste Adam

Uw vraag werd verder onderzocht en besproken.

Helaas moet ik u melden dat de betrokken grond niet aanmerking komt voor dit project.

Wij wensen u alvast veel succes met de zoektocht naar een geschikte locatie.

Met vriendelijke groeten

Tjorven Van Den Broeck | Medewerker vastgoed
AG VESPA | Vastgoed

Paradeplein 25 | 2018 Antwerpen
tel 03 259 28 16
www.agvespa.be

